

## Beköszöntő



### A VI. IME-META konferenciához

Olvasóink előtt már ismert: ez az esztendő jubileumot jelent az IME – Az egészségügyi vezetők szaklapja életében. E júniusi számunkkal hagyjuk magunk mögött a 10. esztendőt, hiszen 2002 májusában jelent meg lapunk első alkalommal. Azóta sok fejlődésen mentünk át, alakultak rovataink, amellyel mindig igyekeztünk megfelelni a változó környezet és az egészségpolitikai prioritások szabta kereteknek. Ez alatt az időszak alatt ezer körüli értékes tudományos közlemény, egyéb publikáció és riport jelent meg a hasábjainkon, támogatva és erősítve a széles tematikát felkaroló konferenciáinkat.

A konferenciák sorában újabb fontos állomáshoz érkeztünk, hiszen a lap idén már a 6. alkalommal szervezi közösen a Magyar Egészség-gazdaságtani Társasággal (META) az egészség-gazdaságtani konferenciát és továbbképzést. Mint mindig, a témafelvetéssel igyekszünk az aktualitásoknak megfelelni, idén „Az egészség-gazdaságtan felértékelődése forrásszűke idején” mottó jegyében igyekszünk megszólítani a szakmát. Társaságunk elnöksége ezzel – ismételten – egyértelmű üzenetet fogalmaz meg az egészségügyi szakemberek és szakpolitikusok számára: jelen makrokörnyezetben sem megkerülhető az egészség-gazdaságtan, mint diszciplína alkalmazása a hazai egészségügy fenntarthatóságának biztosítására, színvonalának megőrzésére és hatékonyságának javítására.

Európaszerte csapkodnak a villámok a közfinanszírozott szektorok, köztük az egészségügy körül is. Ezekben az években az EU-s országok többsége kényszerül reálértéken és GDP-arányosan is csökkenteni egészségügyi kiadásait (Spanyolország, Franciaország, Olaszország stb.). Hazánkban már 2004 óta a folyamatos megszorítások és kiadáskorlátozás politikáját szenvedjük el az egészségügyben, amely immár a harmadik kormányzati ciklus alatt érvényesül. A makrogazdasági előrejelzések, a gazdasági és társadalmi krízis elmélyülése következtében a következő 4-5 évben sincs remény arra, hogy a 2000-es évek eleji prosperitás és kiadásbővülés éveit jöjjenek el. Ebben a helyzetben nyíltan fel kell vállalni a közfinanszírozott hazai egészségügy kapacitás, strukturális és hatékonysági problémáit, a biztosítási csomag szűkítésének elkerülhetetlenségét. Tisztában kell azzal lenni, hogy tudományos alapokon nyugvó elemzések és nemzeti programok, valamint explicit prioritásképzés hiányában csak spontán zsugorodással és az ellátások részleges összeomlásával számolhatunk.

Mi a Társaságunk válasza a fentiekben vázolt helyzetben a problémák megoldására, vagy legalább részleges enyhítésére? Erőforrásaink, adatbázisaink és tudásunk magas szintű kiaknázásával minél több költség-hatékonysági és egyéb egészség-gazdasági jellegű rendszerelemzést, hatékonyságelemzést készíteni, és ezzel szolgálni a gyakorló orvosokat, egészségügyi intézmények vezetőit, valamint a mindenkori kormányzatot a döntéshozatalban, egészségpolitikai programok alkotásában. A prioritásképzés, a terápiás alternatívák közötti rangsorolás nem csak többletforrások osztogatása során, hanem elvonások, kiadáskorlátozás időszakában is fontos. Be akarjuk mutatni, miként tudjuk – akár még ilyen makrogazdasági körülmények között is – javítani a várható élettartamot és a megélt életminőséget a költség-hatékonny terápia támogatásával, széleskörű elterjesztésével, összességében az egész ellátórendszer allokációs hatékonyságának javításával. A lehetőségek továbbra is adóttak a gyógyszeres terápiaiban a beteg-együttműködések javítása, az onkológiában, rehabilitációban és más komplex ellátást igénylő területeken a team-munkák elterjesztése, az infekciókontroll költség-hatékonyságának érvényesítése, a krónikus betegség-gondozási programok, a minimál-invazív beavatkozások, a kórházi ellátásokat kiváltó ellátási formák körének és volumenének bővítése, infokommunikációs technológiák rendszerbe illesztése révén.

A Társaság további küldetése, hogy érvanyagot szolgáltatson a plusz források bevonása érdekében és küzdjön az „**egészség minden szakpolitikában**” (health in all policies) megközelítés érvényesüléséért. Ennek értelmében a lakosság egészsége jóval túlmutat magán az egészségügyön, és általában egy ország gazdasági és társadalmi fejlettségének és jólétének az egyik kiemelt tényezője. Feladatunk még bemutatni, hogy a kiegészítő magánforrások szabályozott bevonásával lehet el-  
lensúlyozni a csökkenő közkiadások negatív hatásait az ellátórendszer színvonalának fenntartásában.

Csapkodnak a villámok. Azonban nem elég a tűzoltással törődni, és mindig az aktuális kisebb-nagyobb problémák ügyében rohangálni, hanem előre is kell tekinteni: melyek lehetnek egy modern és fenntarthatóan működtethető egészségügy kitörési pontjai, fejlesztésének fő irányai. Ebben a megalapozó munkában is szükség van a rendszerelemzésekre, technológiaelemzésekre a terápiás alternatívák szisztematikus összehasonlítására, amely mind az IME, mind a META küldetése.

*Dr. Dózsa Csaba*

*META elnök, IME szerkesztőbizottsági tag*